

AMA BIRJIÑA ARANZAZU-KOARI KANTA

Zoazte urruti gaur neregandik
Munduko gauzen arretak,
Zerukoetan nai duelako
Gozatu nire biotzak;
Eta kantatu Birjiña bati
Gloria eta alabantzak,
¿Baña nun ditut orretarako
Egoki datozen itzak?

Billa dezagun nere begiak
Kanta berri onen gaya,
Alabatzeko mendi zale dan
Birjiña miragarria;
Baña ez dakust besterik emen
Arkaitza eta mendia,
Oyek bearko, digute eman
Itzaldi onen sustraya.

Ez da mendirik, aiñ gichi aitzik,
Doai onen bat gaberik,
Euskal-errian guztiak daude
Ondasun aundiz beterik;
Batzuek menast ugariakin
Barrundik aberasturik,
Eta besteak milla iturritz
Gaisoak osatu nairik.

Mundu guztiak egi andi au
Ezaguturik chit dauka,
Argatik dator jendea onuntz
Osasun billa pillaka;
Bedeinkatua izan dedilla
Mendia nola arkaitza,
Nun osasunak gaitz zitalari
Kendutzen dion garaitza.

Bedeinkatua berriro diot
Orrelakoñe mendia,
Ta milla bidar alabatua
Baldin ango iturria;
Gaiso mueta guztientzako
Balitza osagarria,
Gizon guztiak edan dezaion
Ur aiñ estimagarria.

Zergatik danok geran argalak
Animaz edo gorputzez,
Bietan sano edo sendorik
Ez da billatzen, ez, erre;
Eder galantak izanagaitik
Gizonak asko azalez,
Beren biotzak ¿zenbar alditan
Egon oi dira naigabez?

Naigabez daukat nik anima ta
 Larri barrundik gorputza,
 Orregatikan iturri artan
 Osatu nai det biotza;
 Maria dala maiz aditu det
 Larri ta estuen poza,
 Gure bizitza, gozotasun ta
 Baita gañera esperantza.

Berbera dala Elizak dio
 Ur bizien iturria,
 Nundik irtetzen ez dan besterik
 Zorion eta grazia,
 Au edateko nere animak
 Daukalako egarria,
 Billa dezadan iturri ori
 Beragan daukan mendia.

¡O! mendi santu goyan dezuna
 Ur bizien iturria,
 Igoko dizut gallurreraño
 Naiz da nik bota izerdia,
 Asetu arte nere animan
 Dedan egarri andia,
 Zein dan gaur bada bisitatzea
 Arantzazu-ko Maria.

Atozte, korri, nerekin nasi
 Gaiztoak eta zuzenak,
 Atozte gaĩso, atozte eri,
 Elbarri eta errenak,
 Atozte ichu, gorputz gelditu,
 Eta beartsu den denak,
 Baita atozte, demonioak
 Barruan dituztenak.

Arantza baten gañean orra,
 Guretzat laguntzalea,
 Pekatarien igesleku ta
 Gaĩsoen osatzalea;
 Gorputz gelditu ta errenentzat
 Berau da ibillpidea,
 Demonio aiñ amorratuen
 Izu ta ayenatzalea.

Jaungoikoaren urrengo dauka
 Alako alizatea,
 Zeruan eta lurrean da au
 Gauza guztien jabea;
 Mesede danak egiteko du
 Gizonai eskubidea,
 Jaunak berberak zuen eginta
 Grazia danez betea.

Graziaz sortu, graziaz jayo
 Graziaz bizi erazi,
 Graziaz ill ta, graziaz piztu,
 Eta zerura eraiki,
 Jaungoiko baten grazia dana
 Au da zuena irabazi,
 Beraren Ama izateraño
 Bakarrik zuen merezi.

Jesukristoren ¡O Ama diña!
 Bertute danen lorea,
 Oien egarritz bizi danentzat
 Iturri agor gabea;
 Ona baña gaur izan naizan bat
 Ur lizunduen zalea,
 Begira zazu, nola gaĩsotu
 Dedan anima nerea.

Aurrera baña Ama nai ditut
Edan ur garbi biziak,
Zeintzuek diran Zu, guregana
Isurtzen zauden graziak;
Beste gauzarik ¿zér egingo du
Zu bezelako iturriak?
Zorion du ta sendatu baño
Gaiño ta pekatariak?

Gaiño guztien jo osasuna!
Etzinik zure oñetan,
Otsez naukazu nagoelako
Gaizki sentidu danetan;
Laguntzeko zu Ama bezela
Guri ditugun premietan,
Badakit ondo ziñala irten
Arantz arbola orretan.

Orche zakustaz Paradisuko
Arrosa eder gorria,
Zure usaia beziñ gozoa
Ez da sekulan eztia;
Dirudizu bai, arantz arteko
Lirio zuri zuria,
Mendi arte ta ibarretako
Lore bat miragarria.

Zu zera Feniz eremu edo
Bakarlekuen zalea,
Erreka bizi baten ondoko
Uso beltzune gabea;
Irtten ziñana iragarteko
Euskaldun danai pakea,
Zu zeralako gure erriko
Oztarku pakegillea.

Pakea bada gorde zaiguzu
Euskaldun erriko onra,
Baña pake bat jaungoikozkoa
Kristau guztientzat ona;
Zorioneko izan gaitean
Erbeste onetan ala,
Eta zeruan zu alabatzen
Arantza gaiñeko Ama.

FELIPE ARRESE TA BETIA.

